

Sygn. akt I C 565/17 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 maja 2018r.

Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Anita Wolska

Protokolant: Kamila Starosta

po rozpoznaniu w dniu 15 maja 2018r. w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P.

przeciwko **J. B.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej J. B. na rzecz powoda (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. kwotę 114,47 zł (sto czternaście złotych czterdzieści siedem groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 17 lutego 2017r. do dnia zapłaty.

II. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 137 zł (sto trzydzieści siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Anita Wolska

Sygn. akt I C 374/17 upr

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym w dniu 17 lutego 2017r. powód (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. wniósł o zasądzenie od pozwanej J. B. kwoty 114,47zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 17 lutego 2017r. do dnia zapłaty wraz z kwotą 30 zł tytułem kosztów sądowych oraz kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Jako datę wymagalności roszczenia wskazano dzień 23 lutego 2015r.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że jako operator systemu dystrybucyjnego wobec zlecenia pozwanej, wykonał na jej rzecz usługę dodatkową, która polegała na wznowieniu dostarczania energii elektrycznej do wskazanego punktu poboru. Z uwagi na łączącą strony przedmiotowego postępowania umowę o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej pozwana w myśl § 19 Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 18 sierpnia 2011r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie energią elektryczną została obciążona kwotą 99,77 zł wynikającą z faktury o nr (...) z terminem zapłaty do dnia 23 lutego 2015r. Powód obciążył pozwaną dodatkowo kwotą skapitalizowanych odsetek ustawowych za opóźnienie w wysokości 14,70 zł z tytułem opóźnienia w zapłacie faktury, która została obliczona do dnia sporządzenia niniejszego pozwu(k.2-5).

W dniu 22 marca 2017r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 275872/17 wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym w myśl, którego nakazano pozwanej, aby w ciągu dwóch tygodni od doręczenia nakazu zapłaciła powodowi kwotę 114,47 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 17 lutego 2017 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 90 zł tytułem zwrotu kosztów procesu albo wniosła w tym terminie sprzeciw(k.6).

Pismem z dnia 3 kwietnia 2017r.(k.7-8) pozwana wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty. Wniosła o umorzenie w całości przedmiotowego orzeczenia oraz wskazała, że faktura o nr (...) została w całości opłacona z konta pana R. K. na rzecz (...) Sp. z o.o. w dniu 18 lipca 2016 r. na rachunek o nr (...).

Postanowieniem z dnia 21 kwietnia 2017r. (k.11) z uwagi na skuteczne wniesienie sprzeciwu przez pozwaną Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie przekazał sprawę do Sądu Rejonowego Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie.

Pismem z dnia 31 sierpnia 2017r. (k.18) powód złożył do akt dokument pełnomocnictwa z odpisem z KRS powoda, podpisany pozwem wniesiony w elektronicznym postępowaniu upominawczym i dowody wymienione w uzasadnieniu, tj. wezwanie do zapłaty z dnia 11 marca 2015r. skierowane do pozwanej oraz umowę nr (...) o świadczenie usługi kompleksowej z dnia 21 kwietnia 2011r. Następnie pismem z dnia 30 października 2017r. (k.39 – 39v) w odniesieniu do sprzeciwu pozwanej, powód podtrzymał swoje stanowisko wyrażone w pozwie i wniósł o zasądzenie zaległych należności od pozwanej. Wskazał, że pozwana nie przedłożyła żadnego dowodu potwierdzającego zapłatę przedmiotowej kwoty, a nadto numer rachunku, na który według jej oświadczenia wpłaciła należność, nie jest rachunkiem bankowym powoda, na dowód czego przedłożył fakturę VAT nr (...).

W toku postępowania strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 21 kwietnia 2011r. (...) S.A. z siedzibą w P. zawarła z J. B. umowę nr (...) o świadczenie usługi kompleksowej, polegającej na sprzedaży energii elektrycznej.

W dniu 9 lutego 2015r. (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. wystawił pozwanej fakturę VAT Nr (...) za wznowienie dostawy energii wstrzymanej z winy odbiorcy na kwotę 99,77 zł z terminem płatności do dnia 23 lutego 2015r. Jako nr konta wskazano: (...).

Pismem z dnia 11 marca 2015 r. wezwano pozwaną do zapłaty kwoty 99,77 zł z uwagi na nieuregulowanie wymienionych należności we wskazanym terminie.

Zgodnie z treścią umowy łączącej strony w niniejszym postępowaniu, sprzedawcą usług jest (...) S.A. z siedzibą w P., zaś operatorem systemu dystrybucyjnego jest (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P.. Zgodnie z rubryką 7 przedłożonego odpisu KRS o nr (...) S.A. z siedzibą w P. jest współnikiem w spółce (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P.

Pismem z dnia 10 kwietnia 2015r. J. B. poinformowała (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. Odział w S., że zaistniało opóźnienie w zapłacie dwóch faktur, jednak nie nastąpiło wyłączenie prądu i jego wznowienie, dlatego wystawiona faktura została wystawiona bezpodstawnie.

W odpowiedzi (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. pismem z dnia 27 kwietnia 2015r. poinformował, że wystawiona faktura została wystawiona prawidłowo, bo została dokonana usługa dodatkowa, a należność związana ze wznowieniem dostawy energii elektrycznej nie ulegnie anulowaniu.

Pozwana dokonania przelewu na rzecz (...) S.A. w dniu 18 lipca 2016r. jako tytuł płatności wskazała: „opłata za energię od J. B. ul. (...), (...)-(...) S. f vp/ (...) + zaległości” na numer konta (...).

Zgodnie z zapisami taryfy usług dystrybucji energii elektrycznej obowiązującej w dacie wykonania usługi dodatkowej opłata za usługi wykonane na dodatkowe zlecenie odbiorcy w postaci przerwania i wznowienia dostarczania energii na napięciu nN wynosi 81,11,zł.

Dowód:

- **wierzytelna kopia umowy z 21.04.2011r. wraz z aneksem k. 22-25v,**
- **faktura z 09.02.2015r. k. 21v,k.40**
- **wezwanie do zapłaty z 11.03.2015r., k. 21,**
- **kopia umowy z 21.04.2011r. k. 22-25,**
- **wierzytelna kopia odpisu pełnego z KRS o nr (...) k. 27-32,**
- **kopia pisma z 10.04.2015r. k. 53,**
- **kopia pisma z 27.04.2015r. k. 57,**
- kopie potwierdzenia przelewu z 18.07.2016r., k. 52,**
- cennik usług dodatkowych k. 73,**

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotem niniejszego postępowania był spór, co do zasadności obciążenia strony pozwanej opłatą za usługę dodatkową w postaci przerwania i wznowienia dostarczania energii oraz co do dokonania zapłaty tej należności.

Powód (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. jako operator systemu dystrybucyjnego zgodnie z §19 Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 18 sierpnia 2011r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie energią elektryczną obciążył odbiorcę opłatą za dodatkowe zlecenie usługi polegające na przerwaniu i wznowieniu dostarczania energii elektrycznej.

W myśl postanowień umowy nr (...) o świadczenie usługi kompleksowej sprzedawcą jest (...) S.A. z siedzibą w P., a operatorem systemu dystrybucyjnego (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P..

Zgodnie z art. 6b ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 10.04.1997 roku – Prawo energetyczne, przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii może wstrzymać, z zastrzeżeniem art.6c, dostarczanie paliw gazowych lub energii, jeżeli odbiorca zwleka z zapłatą za świadczone usługi, co najmniej przez okres 30 dni po upływie terminu płatności. Przez „przedsiębiorstwo energetyczne” w rozumieniu tej ustawy rozumie się „podmiot prowadzący działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, przetwarzania, magazynowania, przesyłania, dystrybucji paliw albo energii lub obrotu nimi albo przesyłania dwutlenku węgla.

Pozwana w sprzeciwie z dnia 3 kwietnia 2017r. od nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym wskazała, że opłata, jakiej domaga się powód została w całości opłacona.

Na rozprawie wyznaczonej na dzień 12 grudnia 2017r. J. B. oświadczyła, że jest w posiadaniu dokumentów, które potwierdzają uregulowanie przez nią należności żądanej pozwem.

W piśmie z dnia 22 grudnia 2017r. zatytułowanym „sprzeciw od pozwu” pozwana wskazała, że z uwagi na opóźnienia w zapłacie faktur ktoś pod jej nieobecność wyciągnął korek z licznika, który znajduje się na klatce schodowej.

Oświadczyła, że nie podpisywała żadnego dokumentu o odcięciu prądu, a mimo to dostała fakturę za wznowienie dostawy energii elektrycznej. J. B. wskazała również, że fakturę opłaciła.

W niniejszej sprawie pozwana kwestionowała zasadność wystawionej faktury i dokonanej usługi dodatkowej w postaci wznowienia dostarczania energii elektrycznej, a jednocześnie wskazywała na fakt uiszczenia przez nią kwoty, której domaga się powód. Z uwagi na to, że podnosiła okoliczność zapłaty dochodzonego przez powoda roszczenia przyjąć należy, że w konsekwencji uznała ten dług.

Skoro pozwana uznała roszczenie powoda i podnosiła, że żądana należność została przez nią uiszczona, to ona powinna wykazać, że faktycznie miało to miejsce. Na dowód uiszczenia roszczenia pozwana przedłożyła potwierdzenie dokonania przelewu z dnia 18 lipca 2016r. na rachunek o nr (...) tytułem opłaty za energię od J. B. ul. (...), (...)-(...) S. p/ (...) +zaległości. Jako odbiorcę wpisano (...) S.A. z siedzibą w P..

W pierwszej kolejności zaznaczyć należy, że fakturę za wznowienie o nr (...) wystawił (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. jako operator systemu dystrybucyjnego za usługę dodatkową, którą wykonał. W myśl § 5 ust. 2 zawartej między stronami umowy bowiem sprzedawca tj. (...) S.A. z siedzibą w P. w celu wykonania zobowiązania świadczenia usługi kompleksowej zlecił operatorowi systemu dystrybucyjnego tj. (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. odrębną umowę, we własnym imieniu, świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej.

Zapłata należności wynikającej z ww. faktury i wezwania do zapłaty z dnia 11 marca 2015r. powinna zostać dokonana na rzecz osoby, która usługę wykonała, a więc (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. oraz na numer konta tam wskazany, a więc (...).

Potwierdzenie dokonania przelewu z dnia 18 lipca 2016r. przedłożone przez pozwaną wskazuje, że opłata w kwocie 202,80 zł została dokonana na rzecz (...) S.A. z siedzibą w P. i na rachunek o nr (...) – a więc na rzecz innej osoby prawnej i na inny rachunek bankowy. Należy również zauważyć, że tytuł przelewu a mianowicie -opłata za energię od J. B. ul. (...), (...)-(...) S. p/ (...) +zaległości - nie wskazuje, aby kwota ta miała być wpłacona na rzecz roszczenia będącego przedmiotem niniejszego postępowania. Stwierdzenie, że uiszczono ją również tytułem zaległości nie pozwala na przyjęcie, że powinna ona być zaliczona na poczet dochodzonej należności.

Należy wskazać, że skoro pozwana zaprzecza okoliczności, że pozostaje w zwłoce z zapłatą żądanej należności to na niej spoczywa ciężar wykazania, że należność ta została zapłacona.

W ocenie sądu na podstawie przedłożonej przez stronę powodową dokumentacji należy uznać, że roszczenie o zapłatę było zasadne. Skoro więc pozwana kwestionowała zasadność roszczenia, a następnie okoliczność jakoby miałyby pozostawać w zwłoce z zapłatą należności, to na niej spoczywał obowiązek wykazania jej twierdzenia.

Zgodnie z art. 6 ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Zwrot „wywodzi skutki prawne” odnosi się do strony postępowania i ma to znaczenie, że podkreśla zależność między kierunkiem aktywności dowodowej strony, a faktami prawnymi, które ma wykazać. Przedmiotem dowodu są fakty istotne dla rozstrzygnięcia, które można nazwać jako prawne (art. 227 k.p.c.), wśród których należy wyróżnić fakty, z których strona wywodzi skutki prawne i które są opisane w hipotezach norm prawa cywilnego materialnego. Dla potrzeb tego postępowania można podkreślić, iż przepis ten wskazuje kierunek aktywności dowodowej stron, określa więc - w połączeniu z normami prawa materialnego - które fakty podlegają dowodzeniu. Powód dochodząc roszczenia związany jest ciężarem udowodnienia okoliczności uzasadniających żądanie, więc opisanych hipotezami norm prawa cywilnego materialnego znajdujących zastosowanie dla oceny stanu faktycznego. Są to fakty, z których strona wywodzi skutek prawny, a więc prawotwórcze. Powyższe wskazuje, że w pierwszej kolejności obowiązkiem sądu jest ustalenie, czy strona inicjująca proces wykazała okoliczności faktyczne, których zaistnienie determinuje możliwość jego skutecznego wpisania w odpowiednią podstawę prawną. Niemożność przeprowadzenia takiej subsumpcji, samoistnie niweczy zasadność powództwa i to niezależnie od tego, czy pozwany z kolei udowodnił podstawy faktyczne przyjętej linii obrony czy też nie.

W istocie jest to obowiązek rozumiany jako potrzeba przytaczania dowodów przez stronę w jej własnym interesie. Jeśli bowiem strona nie będzie realizowała wspomnianego obowiązku wówczas narazi się na niekorzystne skutki procesowe swoich działań w postaci przegrania procesu sądowego. Konieczność dowodzenia swoich twierdzeń w procesie sądowym podyktowane jest wyłącznie interesem strony.

W rozpatrywanej sprawie, niewątpliwie najistotniejszą okolicznością jest kwestia wywiązania się obowiązku zapłaty.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwala przyjąć, że przedmiotowe powództwo jest zasadne w związku, z czym zasługuje na uwzględnienie i dlatego orzeczono jak w pkt I sentencji.

Rozstrzygnięcie o kosztach znajduje uzasadnienie w przepisach art. 98 § 1 i 3 k.p.c. zgodnie, z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony, przy czym do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się jego wynagrodzenie i wydatki, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony. W rozpoznawanej sprawie stroną wygrywającą spór w całości jest powód. Uwzględniając powyższe Sąd w pkt II sentencji wyroku zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 137 zł t.j. kwotę 90 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, która stanowi wynagrodzenie radcy prawnego (w wysokości określonej na podstawie § 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r. poz. 1804 ze zmianami) oraz opłatą sądową od pozwu w kwocie 30 zł, a także opłatę skarbową w kwocie 17 zł od pełnomocnictwa.

SSR Anita Wolska

I C 565/17 upr

ZARZĄDZENIE

Dnia 06 czerwca 2018r.

1. odnotować,
2. odpis wyroku wraz z odpisem uzasadnienia doręczyć pozwanej z pouczeniem nr 13, kopię pozostawić w aktach.
3. przedłożyć akta z apelacją lub za 30 dni.

SSR Anita Wolska